

שיחת השבוע

יש חדש

משלחת המצויינים

מטה צעירי חב"ד למען נפגעי הטרור ארגן מסע מיוחד לניריוק לקבוצת פצועי צה"ל ופעולות איבה. במהלך המסע נהנו חברי הקבוצה מחוויות רבות, ויכלו להתנתק לזמן מה מהטיפולים הקשים שהם עוברים. את הקבוצה אירח בניירוק הרב אוריאל ויגלר, ממרכז חב"ד לישראלים של אפריאסטסייד מנהטן. חברי הקבוצה התרגשו עד עומק ליבם כשעלו לצינון של הרבי מליובאוויטש וביקשו רפואה והחלמה מהירה.

רשת קייטנות חב"ד

בתי חב"ד ברחבי הארץ פותחים את ההרשמה למחזור הראשון של קייטנות חב"ד. הקייטנות מיועדות לכל ילדי ישראל, תלמידי בתי ספר ממלכתיים וממלכתיים-דתיים כאחד. רשת קייטנות חב"ד היא הגדולה בישראל, ופעולות בה כמאתיים קייטנות. הקייטנות מעניקות לילדים שפע של חוויות לצד תכנים וערכים, ברוח חסידית עליזה ותוססת. פרטים והרשמה במוקד חב"ד 3770*.

מנורת הזהב

המוזיקאי יוסף קרדונר מגיש שני תקליטים חדשים: **דיבור פשוט** - עשרה שירים פרי עטו, ו**מנורת הזהב** - ניגונים עתיקים המושרים בחסידות ברסלב בימי החנוכה. טל 057-3131784.

זמני השבוע

ניירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
8:05	8:47	7:52	7:44
9:14	9:58	8:49	8:46

פרקי אבות: פרק א

315 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל 972-3-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הצתת בתי כנסת עוברת בשתיקה

איך ייתכן שכל גרפיטי נגד ערבים הופך לסערה ציבורית אדירה, ואילו הצתת בתי כנסת והעלאה באש של ספרי תורה עוברות בשקט?

בית הכנסת ובית חב"ד בכביש 6 לפני ההצתה ואחריה

הגיבושים נועד ליהודים בלבד, ולא כנגד מי שפוגעים ביהודים.

בכלל, מתי שמעתם את המושג 'פשעי שנאה' נקשר למציתי בתי כנסת או למידי אבנים על יהודים? האם אי פעם נתקלתם במונח הזה בהקשר של פגיעה בקודשי ישראל, חילול בתי עלמין או התנכלות ליהודים? כשערבים עושים את המעשים האלה קוראים לזה 'מניעים לאומניים', אבל שנאה? - לא יעלה על הדעת.

לתפוס ולהעניש

ההתנהלות המגמתית הזאת מצד כלי התקשורת המרכזיים פוגעת קודם כול באמינותם. הציבור יודע לזהות את המניעים הזרים האלה, והוא קולט מהר מאוד כי אין כאן דיווח תקשורתי הוגן אלא מערכה מגויסת. חוסר ההגינות המשוער גורם להצטברות זעם ותסכול, ואלה עלולים להתפרץ לאפיקים לא רצויים.

בין כך ובין כך, אסור שהתקשורת ורשויות המדינה יעברו לסדר היום כאשר מציתים בתי כנסת בישראל. האירועים האלה חייבים להרעיד את אמות הסיפים. המשטרה צריכה להקצות את כל המשאבים כדי ללכוד את מבצעי הפשעים, ומערכת המשפט נדרשת להענישם בכל חומרת הדין. לא ייתכן שבמדינת היהודים דווקא ישרפו בתי כנסת באין פוצה פה ומצפץ.

שני בתי כנסת הוצתו בשבת האחרונה. אחד נשרף כליל, עם כל ספרי הקודש ותשמישי הקדושה שבו; השני ניצל, והאש גרמה נזק מוגבל בלבד. אולם הדיווח על האירועים האלה נדחק לשולי החדשות.

לפני זמן קצר המדינה כולה רעשה. מהדורות החדשות נפתחו בתיאורים דרמטיים. נשיא המדינה מיהר לגנות. שערי העיתונים התחרו בכותרות צעקניות. תכניות הרדיו והטלוויזיה עסקו במשך כמה ימים באירוע החמור: מישהו שרבת כתובת ילדותית על קיר של מסגד.

איך אפשר להבין את ההתנהלות הזאת? איך ייתכן שכל קשקוש נגד ערבים הופך לסערה ציבורית אדירה, ואילו הצתת בתי כנסת והעלאה באש של ספרי תורה ותשמישי קדושה עוברות בשקט מוחלט?

מגמתיות זדונית

שלא יהיו אי הבנות: השחתת רכוש של אזרחים שלווים ומעשי ונדליזם למיניהם פסולים בתכלית. מעשים כאלה מלבים שנאה, ועלולים לעלות בחייהם של אזרחים שנקלעים בטעות לכפר ערבי. דיי שמישהו יפיץ שמועה כי אלה אנשי 'תג מחיר' וההמון יבקש לעשות בהם לינץ'. אירועים כאלה קרו בעת האחרונה, ובניסיונים לא נסתיימו באסון.

אבל הניפוץ חסר הפרופורציה של כתובות הגרפיטי העלובות מבטא כוונות זדוניות לא פחות. אלה מלבים שנאה עלידי קשקושים על קירות, ואלה עושים זאת עלידי כותרות ענק בעיתונים והעמדת הנושא בראש תכניות האקטואליה. הם מגייסים את כל צמרת המדינה למצעד גינויים, וכדור השלג מתגלגל ותופח, עד שסופר מפורסם מצהיר כי מקשקשי הגרפיטי הם 'ניאונאצים עבריים'. לא פחות.

אלה בדיוק המניעים שגורמים לכלי התקשורת להצניע את הצתת בתי הכנסת. הבלטת האירועים האלה תדגיש את חוסר הפרופורציה שבניפוץ מעשי 'תג מחיר', אל מול שרפת בתי כנסת ברחבי הארץ. סערה ציבורית כזאת תחייב את ראשי המדינה לגנות את המעשים האלה ולקרוז גם להם 'פשעי שנאה', והלוא מצעד

טענתה של מרים הנביאה

ובכל זאת, אף שלקתה בצרעת עיכב הקב"ה את מסע העם, עם המשכן ועם ארון הברית, במשך שבוע ימים, עד שנרפאה.

מסר נצחי

אולם אף-על-פי שלא היה נכון לדבר כך כלפי משה, יש בדבריה של מרים מסר והוראה לכל איש ואישה בישראל, על החשיבות הגדולה שבהבאת עוד ילד יהודי לעולם. קיומו של עם ישראל מושתת על בנים ובנות העוסקים בתורה ובמצוות, ילדים חיים כיהודים בחיי היום-יום שלהם. על-ידי כך נעשה העם כולו חזק יותר, חי יותר ו"יהודי" יותר.

כל יהודי מפיץ סביבו אור אלוקי, ככתוב "נר ה' נשמת אדם". האור הזה מאיר את חשכת הגלות. וכאשר מתרבים עוד ועוד נרות יחידים, נעשה לבני ישראל "אור במושבותם" עוד בתוך הרגעים האחרונים של הגלות, וזה מקרב את ביאת משיח צדקנו.

(שיחות קודש תש"מ כרך ג, עמ' 488)

אמרת השבוע

על מה רבים

בעיירה אחת פרצה מחלוקת בשאלת מינוי רב חדש. הקהילה נחצתה לשני מחנות והכול עסקו במחלוקת הקשה. החליטו בני הקהילה להביא את העניין לפני הגאון רבי יוסף דב סולובייצ'יק, רבה של בריסק.

שמע הגאון את הדברים, חיך ואמר: "בפרשת בהעלותך מסופר כי בני ישראל התלוננו על שאין להם בשר, דגים ושאר ירקות. על כך מורה הקב"ה למשה רבנו לאסוף שבעים איש מזקני ישראל ולתת להם תפקידי הנהגה. כיצד עונה מינוי הזקנים על בקשת הבשר, הדגים והירקות?"

"אלא שכאשר הקב"ה ראה כי בני ישראל מתחילים לריב על ענייני פרנסה ומזון, הורה למנות מנהיגים חדשים, ואז אפשר להיות בטוחים כי במהרה ישכחו את כל הבעיות הגשמיות ויתחילו לריב על המיניוים..."

פתגם חסידי

שאלו את רבי אהרון מקרלין מה למד אצל המגיד ממזריטש. השיב: "לא כלום". שאלוהו: "מה פירוש הדבר?". השיב להם: "למדתי שהנני לא כלום"

מדוע התורה מצווה להזכיר בכל יום את גנותה של מרים, והלוא התורה אינה מדברת אפילו בגנות בהמה טמאה (בהעדפת לשון עקיפה: "ומן הבהמה אשר איננה טהורה"); כל שכן כשמדובר במרים הנביאה, שהייתה בעלת זכויות רבות!?

תועלת לעם

אלא שהאזכור הזה נועד להעביר עוד מסר, חיובי, הטמון בפרשה זו. דבריה של מרים באו מתוך הערכתה הגדולה למשה ולציפורה אשתו, שכונתה "האישה הכושית" מפני שהייתה נאה בתורה ובמצוות, כדברי רש"י.

מרים חשבה כי פרישותו של משה מאשתו אינה נכונה, דווקא מפני שידעה את רום מעלתם. היא חשבה: כמה טוב שייולד להם עוד ילד, שבוודאי ידמה להוריו ויאיר את עם ישראל בצדקותו. איזו זכות ואיזו תועלת יפיק מכך העם כולו. אלא שהדיבור הזה היה בבחינת חטא, מפני שמרים, שעמדה במדרגה גבוהה, הייתה צריכה להבין שמשה שונה מכל העם, והוא אכן נדרש לפרישות.

בפרשתנו מסופר על הצרעת שמרים הנביאה, אחות משה, לקתה בה אחרי שדיברה עם אהרון אחיה על משה אחיהם: "וַתִּדְבֹר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחַת עַל אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכֹּהֵנִית אֲשֶׁר לָקַח, כִּי אִשָּׁה כֹּהֵנִית לָקַח".

רש"י מביא את הרקע לדברים. זה היה אחרי שאלדד ומידד התנבאו. מרים שמעה את ציפורה, אשתו של משה, מגיבה: "אוי לנשותיהן של אלו, אם הם נזקקים לנבואה, שיהיו פורשין מנשותיהן כדרך שפרש בעלי ממני". שיחתה של מרים עם אהרון עסקה אפוא בפרישותו של משה רבנו.

למה להזכיר?

מרים, שהייתה צדקת, לא התכוונה חלילה לדבר בגנותו של אחיה, כפי שרש"י מוסיף: "ומה מרים שלא נתכוונה לגנותו, כך נענשה, קל וחומר למספר בגנותו של חברו". ובכל זאת, על-אף היעדר כוונה רעה, נענשה מרים בצרעת, ואנו אף מזכירים זאת בתוך שש הזכירות היום-יומיות: "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בְּדֶרֶךְ, בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם".

מן המעיין

הדלקת הנרות | מאת הרב אליעזר ברוד

אורה לעתיד

"בהעלותך את הנרות" (במדבר ח,ב). אמר לו הקב"ה למשה, לא בשביל שאני צריך לנרות הזהרתיך על הנרות הללו, אלא לזכותכם, שאם אתם זהירים להדליק את הנרות לפני, אני מאיר לכם אורה גדולה לעתיד לבוא.

(במדבר רבה)

מעלה מיוחדת

על "בהעלותך את הנרות" אומר רש"י: "מכאן שמעלה הייתה לפני המנורה, שעליה הכוהן עומד ומיטיב". מעלה מיוחדת הייתה למנורה, מין סגולה, שעליה הכוהן עומד ומיטיב, וממנה שופע שפע רב וכל טוב לישראל.

(רבי יצחק מנשיכי)

לא השתנה

"ויעש כן אהרון" (במדבר ח,ג). "להגיד שבחו של אהרון שלא שינה" (רש"י). אף-על-פי שאהרון היה כוהן גדול ובעל מדרגה גבוהה מאוד, לא שינה – לא היה ניכר בו שום שינוי ולא היה מתגאה במעמדו הרם, אלא התנהג בפשטות ובענווה, כאחד העם.

(רבי מאיר מפרמישלן)

בלי סימנים היצוניים

עבודת הקודש של אהרון לא הייתה ניכרת

מבחוץ בשום תנועה. עבודתו הייתה בפנימיות הלב. כל הדברים הגדולים עיקרם גנוז וצפון בלב, ואינו נראה כלפי חוץ.

(רבי מנחם-מנדל מקוצק)

שבעה אופנים

במנורה שבעה נרות, וגם בנשמות ישראל יש שבעה אופנים בעבודת ה', כנגד שבע המידות: חסד, גבורה, תפארת וכו'. תפקידו של אהרון לעורר את האהבה הפנימית, המוסתרת בכל נשמות ישראל, שנמשלו לנרות, כלשון הפסוק "נר ה' נשמת אדם".

(אדמו"ר האמצעי)

להקיש בקורנס

"וזה מעשה המנורה מְקֻשָּׁה זהב" (במדבר ח,ד). "עשת של כיכר זהב, ומקיש בקורנס... לפשט איבריה" (רש"י). מי שרוצה לעשות מעצמו מנורה, צריך שזה יהיה "מְקֻשָּׁה" – עליו להקיש בקורנס, לשבור ולבטל את המידות הטבעיות.

(לקוטי תורה)

קשי-עורף לחיוב

"מְקֻשָּׁה" מלשון 'קשה'. עם ישראל, שנמשל למנורה, נקרא "עם קשה עורף" למעליותא, על שם כוח מסירות-הנפש שיש בכל יהודי, מהנשמות הגבוהות ועד הנמוכות ביותר.

(אור התורה)

של מי הילד

כבר בצעירותו אימץ רבי אלימלך מליז'נסק אל ליבו את מצוות אהבת ישראל. המשמעות שנתן למצווה הייתה מחמירה ביותר. בעיניו, הציווי "ואהבת לרעך כמוך" פירושו שכל יהודי בעולם יהיה אהוב עליך כאילו הוא אתה ממש.

יתרה מזו, הוא תבע מעצמו דרישה שלכאורה היא בלתי-אפשרית: שלא לחוש כל הבדל, אפילו קל שבקלים, בין אהבתו לבני משפחתו ובין אהבתו לכל יהודי, יהיה מי שיהיה. וכי יש מי שמסוגל להגיע לשליטה נפשית נשגבה כליכך? אך רבי אלימלך הציב לעצמו את המטרה הזאת, ולא חסך מאמצים נפשיים להשגתה.

יום אחד שב רבי אלימלך לעירו אחרי גלות ממושכת שעשה, כחלק מעבודת ה' שלו. זו הייתה תקופה ארוכה שבה לא ראה את בני משפחתו. את ימיו בילה במסעות נדודים במחוזות מרוחקים, ששם איש לא הכירו, והוא דמה להלך עלוב.

כבוד רב לא נחל באותם מסעות, שאותם עשה עם אחיו, רבי זושא מאניפולי. השניים היו סופגים ביזיונות, עלבונות, ולעיתים נחשדים על לא עוול בכפם. כך עבדו לזכך את עצמם ולרכוש מדרגות עליונות בעבודת הבורא.

חלק נכבד מהסיגופים ומהייסורים של הגלויות תפסו הגעגועים לבני משפחותיהם. ימים רבים של נתק מוחלט מן המשפחה עברו עליהם. המחשבות על מצב בני המשפחה, האם כולם בריאים, כיצד הם מתקיימים - עינו את נפשם.

עכשיו פוסע לו רבי אלימלך בצעדים נמרצים ברחובה הראשי של עיר מגוריו, בדרך חזרה אל ביתו. בעוד זמן קצר יתראה עם בני משפחתו היקרים, שזה זמן רב לא ראה אותם.

לידו חולפת בעצלתיים עגלת נוסעים, העושה את דרכה מן העיר החוצה. רבי אלימלך כמעט אינו מבחין בה, שכן עגלות כאלה הן חלק מהנוף השגרתי של העיר.

אלא שמתוך העגלה בוקעים קולות שיחה רמים שלכדו את תשומת ליבו. זו הייתה שיחה ערה בין שניים מתושבי העיר, ורבי אלימלך לא יכול היה שלא לשמוע את הדברים שהתגלגלו מן העגלה אל חלל הרוחב.

"אוי!", נאנח אחד, "נשמח טובה הוא אלעזר! מצווה גדולה לעשות כל מאמץ כדי להציל את חייו".

חברו החרה-החזיק אחריו: "אכן, אכן", אמר בדאגה, "אסור לחסוך בהוצאות. הלוואי שהפרופסור יסכים לבוא ולבדוק אותו".

העגלה חלפה על פניו, ועמה קולות

השיחה, אבל הדברים שמע רבי אלימלך פגעו בליבו כחץ משונן. הוא נאלם דום. חרדה עמוקה מילאה את ליבו. אוי וי! - חשב - הלוואי אלעזר! הוא בנייקירו, אלעזר שלו! ה' ירחם, מי יודע מה אירע לו? מדוע צריך לנסוע להביא פרופסור מיוחד כדי להציל את חייו? האם לקה במחלה קשה חלילה?

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

נבואה לכול

כאשר התרעם יהושע באזני משה רבנו על אלדד ומידד המתנבאים במחנה, השיב משה: "ומי ייתן כל עם ה' נביאים, כי ייתן ה' את רוחו עליהם" (בהעלותך י"א, טז). "חז"ל אומרים (מדרש תהילים יד) שלעתיד לבוא תתקיים בקשתו זו של משה, וכל ישראל אכן יהיו נביאים, כמו שנאמר (יואל ג', א): "והיה אחר־יכן אשפוך את רוחי על כל בשר".

בפסוק ההוא נבואת יואל נאמר: "והיה אחר־יכן אשפוך את רוחי על כל בשר, ונבאו בניכם ובנותיכם. זקניכם חלומות יחלמו, בחוריכם חזיונות יראו. וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי". רואים כאן הבדלי דרגות בעניין הנבואה.

כולנו נהיה נביאים?

הרד"ק סבור כי גם לעתיד לבוא לא תשרה הנבואה על כל בני־האדם, ומה שנאמר "אשפוך את רוחי על כל בשר" הכוונה ל"רוח דעה והשכל" בידיעת הבורא. וכך הוא אומר: "לא אמר כי כולם יתנבאו, אלא 'ונבאו בניכם ובנותיכם'. ובשפיכות הרוח אמר 'על כל בשר', אבל נבואה לא אמר 'כל' אלא 'ונבאו בניכם ובנותיכם'. ואמר: 'זקניכם', 'בחוריכם' - לא כולם". לדעתו אין הנבואה יכולה לשרות על הכלל, מפני שהיא דורשת תנאים מקדימים.

גם האברבנאל מצייין כי יהיו הבדלים בהשראת הנבואה. תחילה הוא שואל: "איך ייתכן שעל כל בשר, שהוא שם כולל למין האנושי, תחול הנבואה ורוח אלוקים. ואם הייתה ההכנה תנאי הכרחי במציאות הנבואה, כמו שהסכימו הרב המורה וסיעתו, איך יהיה אפשר שכל בני־אדם, כקטן כגדול, כחכם כסכל, יינבאו?!"

האברבנאל מסביר, שעם הגלות והחורבן איבדו בני ישראל שלוש מתנות נכבדות שהיו להם: נבואה, מופתים, ידיעה אלוקית. שלושת הדברים האלה נרמזו בפסוק (תהילים ע"ד): "אותותינו לא ראינו, אין עוד נביא, ולא איתנו יודע עד מה". על כך באה נבואת יואל לבשר כי שלושת הדברים האלה יחזרו:

"באומרו 'אשפוך את רוחי על כל בשר' רמז אל הידיעה והכרת אלוקות השם יתברך, שהיא הנקראת 'רוח השם'... ולכן אמר 'על כל בשר', שהוא באמת כולל לכל בני־אדם, מאיזה אומה שתהיה, כמו שנאמר: 'יבוא כל בשר להשתחוות לפניי'; 'ויברך כל בשר שם קודשו'. ועניין הידיעה הוא שכל בני בשר יקראו בשמו ויכירו אלוקותו, כמו שנאמר: 'אז אהפוך אל עמים שפה ברור לקרוא כולם בשם השם'. ועל זאת ההכרה והידיעה שתתחדש בעולם, אמר כאן 'אשפוך את רוחי על כל בשר'..."

"והייעוד השני הוא אומר: 'ונבאו בניכם ובנותיכם'. כלומר, אף־על־פי שמיום שנחרב בית־המקדש ונגזג הארון על־ידי ירימיהו בזמן החורבן, אין עוד נביא, ובזמן בית שני לא חלה נבואה בשום אדם, וכל שכן בגלות שלא מצאו חזון מהשם, הנה בזמן הגאולה תשוב הנבואה לחול בעם ישראל, רוצה לומר: במוכנים מהם, מה שלא היה ולא יהיה בשאר הגויים".

נבואה לילדים

בתורת החסידות (המשך תער"ב כרך ב עמ' תתקלו) מבואר שרוח הנבואה תשרה על כל בני־האדם, והיא גם לא תיתפס כדבר חידוש, אלא תהיה דבר פשוט וטבעי: "לעתיד יהיה גילוי אור אין־סוף ממש, ויהיה נראה ונגלה לכול, וכמו 'ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר'. וכמו־כן בגילוי הנבואה שיהיה לעתיד בכל אחד ואחד, וכמו שכתוב: 'אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם וגם על העבדים והשפחות אשפוך את רוחי'. ולא כמו גילוי הנבואה בבניאים, שיש בזה כמה תנאים... מה שאין כן לעתיד יהיה גילוי הנבואה כמו דבר טבעי שיהיה גם בילדים וילדות".

רבי אלימלך המודאג עמד כך, נטוע במקומו ברחוב. מביט בעגלה המתרחקת ויוצאת מן העיר בדרכה אל הפרופסור, שאולי יביא מזור לבנו־מחמדו, הנתון בסכנת נפשות.

כעבור רגע התעשת, הטיב את תרמילו על כתפו והחיש את צעדיו אל ביתו. ליבו פעם במהירות. כבר ראה את הבית בקצה הרחוב.

לפתע הבחין בהתגודדות של כמה יהודים. הללו עמדו ושוחחו בלהט, בקול רם, ורבי אלימלך לא נזקק לניסיונות רבים כדי לנחש את תוכן השיחה - מצבו הרפואי של אלעזר. הוא חולה אנוש, אמרו האנשים זה לזה, ורבי אלימלך לא ידע את נפשו.

הוא התקרב עוד אל קבוצת המשוחחים, ועתה יכול היה להאזין לדבריהם בבהירות. כמה שברי משפטים, עוד רסיס מידע מקוטע, והתמונה התחווה. אין מדובר באלעזר שלו, אלא באלעזריל אחר, בנו של יחזקאל הבלן, שאכן חלה אנושות.

רבי אלימלך חש הקלה גדולה. אבן רחיים ענקית ירדה מעל צווארו. הוא נשם לרווחה. הסיוט הנורא התפוגג באותה מהירות שבה נוצר.

אבל אז נדרך שנית וקפא על עומדו. מחשבה חדשה וחמורה פילחה את ליבו וזעזעה את נפשו. לא ייתכן! הרהר. הוא תפס את ראשו בשתי ידיו ופרץ בבכי מר. "אוי, מיילך מיילך!", זעק בבכי, "מה אירע לך? לשם מה יצאת לגלות ארוכה כליכך, כיתת את רגליך וסיגפת את גופך? מה התועלת בכל זה, אם עדיין אתה חש הברד בין אלעזריל בנך לאלעזריל שני, בנו של הבלן? היכן היא מצוות אהבת ישראל, האומרת שעליך לאהוב כל יהודי כמוך ממש? הכיצד רוח לך למשמע הבשורה שבנך בריא ושלם ושהחולה הוא ילד יהודי אחר?..."

עמד רבי אלימלך ברחובה של עיר, שרוי בסערת נפש עצומה, ועשה דין וחשבון נוקב עם עצמו.

ההחלטה שהגיע אליה הייתה קשה אך נחושה. הוא הביט בביתו שבקצה הרחוב. נפשו יצאה מרוב תשוקה לצעוד עוד כמה צעדים ולפגוש סוף־סוף את משפחתו היקרה. אך ההחלטה נפלה.

קול צלול בקרבו אמר לו שטרם הגיע הזמן. עדיין לא השיג את מידת אהבת ישראל השלמה שאליה הוא שואף.

רבי אלימלך סב על עקבותיו, ויצא מן העיר לתקופת גלות נוספת.

טכנולוגיית מטוסים בספרי תורה

הוחלפו כל המזוזות לכשרות ומהודרות. "האירוע הזה נחרת עמוק בתוכי", הוא אומר. "שם החלה התפנית בחיי. הבנתי שאקדיש את חיי לתחום הסת"ם".

למה בכוח

אחרי חתונתו נרשם לקורס לכתובת ספרי תורה, והוא עוסק בתחום כבר כשלושים שנה. במרוצת השנים נחשף לספרי תורה רבים שנפגמו, מקצתם בעקבות גלילה לאיכונה: "אירעו מקרים שספרי תורה נפלו מהבימה עקב גלילה חפזיה. הכוח המופעל בעת הגלילה גורם לפעמים לקרעים ביריעות. תהליך הגלילה גם מסורבל, ומצריך שני בני־אדם".

הוא התחיל לחשוב איך אפשר לשכלל את הגלילה ולעשות אותה מהירה וקלה, ובדרך שאינה פוגעת ביריעות הקלף. ופתאום נולד הרעיון, שגאונותו בפשטותו: "ייצרנו 'עצי חיים' שבהם מותקנים מְסָבִים מיוחדים. למעשה הפרדנו את ה'ידיות' מה'צלחות', וכך אפשר לסובב את ה'ידית', ועמה הקלף, בלי להזיז את ה'צלחות'. ב'צלחות' יש תבנית שמאפשרת להן להתקבע על הבימה".

קשה להתרגל

כשבידו המוצר החדש, שנרשם כפטנט, הלך אל גדולי ישראל. "הרב וואזנר אמר לי שלוש פעמים

בסיס חיל האוויר רמת־דוד. מטוסי קרב ממריאים ונוחתים בנהם מנועים אדיר. המערכות הטכנולוגיות המפעילות אותם הן מהמתקדמות בעולם. מהנדס המטוסים יוסף דרעי נמצא שם, כדי להבטיח שכל המערכות פועלות כתקנן.

חולפות שנים והוא עובר מפסגת הטכנולוגיה אל הניגוד הגמור - כתיבת סת"ם. הוא יושב בחדר קטן וכותב על קלף את אחר אחר. בעזרת נוצה ודיו, בדיוק כפי שכתבו ספרי תורה לפני אלפי שנים. אבל יום אחד, כשהוא חושב על הקושי לגלול ספר תורה ועל הבלאי שהגלילה גורמת ליריעות ספרי התורה - מבריק במוחו רעיון, ואת ההשראה הוא מקבל מאחת המערכות המתקדמות במטוסים.

תדהמה בבסיס

הוא נולד במרסי שבצרפת. בהיותו ילד עלתה משפחתו לארץ והשתקעה בכפר חסידיים. הוא למד הנדסת מטוסים, התגייס לצה"ל ושירת בבסיס חיל האוויר רמת־דוד. אל הבסיס היה בא שליח חב"ד באזור כדי למסור שיעורי תורה. "השיעורים תמיד חיזקו אותנו", הוא מספר. "באחד השיעורים למדנו על כשרות המזוזות. למחרת אני וחבר החלטנו לבדוק את המזוזות בבסיס. נדהמנו למצוא בתוך הנרתיקים גזרי עיתונים. המראה החריד אותנו".

שיחת טלפון בהולה לשליח, ובתוך כמה ימים

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

מיקום הדלקת הנרות

שאלה: באיזה מקום בבית יש להציב את נרות השבת?

תשובה: תיקנו חכמים שיהיה לכל אדם נר דולק בכל חדר שהוא משתמש בו בשבת, משום שלום בית, שלא ייכשל בעץ או באבן (וזאת אפשר לקיים גם על־ידי אור המאיר מבחוץ, או מחדר אחר, או מנורה חשמלית), אבל עיקר מצוות הדלקת נרות, משום כבוד ועונג שבת, היא בנר המאיר את שולחן השבת.

יש להניח את הנרות, ולפחות אחד מהם, במקום שאפשר לראותו בשעת הקידוש (כי מצווה להביט אז בנרות) ובשעת הסעודה.

ב'כף החיים' כתב שלא להדליק על השולחן עצמו: "לפי הזוהר והאר"י ז"ל צריך להדליק נגד השולחן, דהיינו 'מנורה בדרום, ושולחן בצפון'... ואף אם

הברקה גאונית. הרב דרעי מציג את הפטנט החדשני

'יישר כוח', בהתלהבות רבה", הוא מעיד. "רבנים רבים אמרו לנו שעשינו תיקון גדול. שימוש בעצי החיים שלנו מוריד לאפס את הסיכוי שהספר ייפול חלילה מחמת גלילה לא־ראויה".

לדבריו כל מי שמנסה להשתמש בעצי־החיים האלה עומד משתאה. "קשה לאנשים להתרגל למחשבה שאדם אחד יכול לגלול ספר תורה בתוך שתיים וחצי דקות, וכמעט בלי מאמץ", אומר הרב דרעי. כשהציג זאת לא־מכבר בתערוכה לפני גבאי בתי־כנסת, אמרו לו: "איפה הייתם שלושת אלפים שנה?".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'
63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

